

Barbora Kučerová předložila dobře strukturovanou a čtivou práci, v níž velmi přehledným způsobem vyložila charakteristické rysy Bachtinova pojetí jazyka.

Autorka uvádí svou práci osvětlením metodického postupu a po první, stále ještě spíše přípravné kapitole („1. Promluva jako jednotka řeči“) postupně vykládá podstatné pojmy Bachtinovy teorie (promluva, řečové žánry, hodnocení, dialog, předmět apod.), přičemž vhodným způsobem věnuje pozornost tomu, jak se Bachtin kriticky vypořádává se Sausurovou lingvistikou. Ačkoli úvodní stránky vzbuzují dojem, že se jedná spíše o lingvistickou, nikoli filosofickou práci, Barbora Kučerová toto zdání postupně odstraňuje a odhaluje filosofické dimenze a důsledky Bachtinova přístupu.

Největší přednost předložené práce spatřuji v přirozeném spojení přehledné a s jistotou vedené expozice Bachtinovy koncepce s otevíráním zásadních a obtížných témat, jakým je např. vztah jazyka k „mimojazykové“ realitě či problematika „subjektu“. Z perspektivy „subjektu“ je velmi pozoruhodná část 3.1., která přehledně, ale nikoli povrchně tematizuje toliko *parciální* identitu mezi mluvčím a autorem promluvy. Ve 4. části pak je opět velmi strukturovaným způsobem otevřeno téma „předmětu“ jazyka, která se (ovšem opět jen zčásti) kryje s problematikou jazykových referentů.

Barbora Kučerová také dokázala přesně pojmenovat problémy, které Bachtinova koncepce ponechává otevřené, např. zásadní problém jednoty významů, která by existovala napříč řečovými žánry (s. 44). V této souvislosti by bylo možné položit otázku: připouští Bachtin identitu reality nezávislou na jazyce, a pokud nikoli, znamená to, že realita se u něj rozpadá do mnohosti hodnotících jazykových uchopení? Nebo z jiné strany: je promluva vyjadřující „předmět“ v interakci *vylučně* s jinými uchopeními téhož předmětu, nebo se vztahuje také k předmětu jsoucímu nezávisle na jakémkoli dřívějším uchopení?

Jak již bylo řečeno, je velkou předností práce, že umožňuje tyto a podobné otázky klást v jasně artikulovaném pojmovém rámci. Barbora Kučerová tak prokázala, že si osvojila akademické dovednosti, které jsou na našem Ústavu nezbytné k udělení titulu bakaláře; tato erudice přitom není na úkor čtivosti a zajímavosti její práce. Její bakalářské práci mohu vytknout jediné občasné jazykové poklesky a navrhuji hodnotit ji jako *výbornou*.